

зи; ты си тръгналъ прѣзъ единъ лошавъ пѣть, а между това не щешъ, за да тя наставѣ азъ на истинный-тъ пѣть; Единъ само пѣть води къмъ спасеніе, и този пѣть е *Господь Исусъ Христосъ: Никой не и-два къмъ (Бога) Отца, освѣтъ прѣзъ Него само.* (Іоан. 14. 6.) Слѣдъ това той ся мѣчяше да истѣлкува на своего Бузи, кой е былъ Исусъ Христосъ, какъ дошелъ той на земѣ-тъ, приелъ образъ челоуѣческий, пострадалъ и умрѣлъ на кръсть-тъ заради грѣхове-тъ на хора-та, положенъ бы въ гробъ, и въ третій день въскрѣснѣ, та ся възнесе на небе-то, и сега сѣди отдѣсно на Бога Отца, откъдѣто ще дойде да сѣди живы-тъ и мрътвы-тъ.

Така ся подвизаваше сѣкой день малечкый Хенрихъ, но Бузи, виждаше ся, че ся неубѣждаваше тѣй лесно отъ неговы-тъ думы; на врѣменѣ даже той хващаше да ся смѣе, и казваше: — може ли да ся разсѣжда толкози важно за таквызи дребны ра-